

Kaduttaako?

Tiedätkö tehneesi väärin? Pettikö arvostelukyky tai kävikö kiusaus liian suureksi? Sanoit rumasti toiselle tai osallistuit sopimattomaan asiaan? Tekohetkellä tuntui oikealta mutta mielesi muuttui myöhemmin ja nyt tekisit toisin. Mitä on tehtävissä? Voit kärsiä pahaa mieltä, hävetä ja yrittää korjata tilannetta. Kaduttaa ja se ”tuntuu nahoissa”. Tätä sattuu kaikille, jotka ovat ihmisiä.

Väärän tekemisen tunnistaa ihminen, jonka omatunto muistuttaa siitä ”kolkuttamalla”. Se on hyvä ääni. Onnittelena, jos sellaisen omistat. Se on luottokaverisi, joka auttaa sinua ja on puolellasi. Sen tehtävä on viedä kohti parempaa, vaikka ehkä huonojen fiilisten, syyllisyyden, kautta. Vasta syyllisyyden tunnustamisen jälkeen voi katua tekojaan ja korjata niitä. Omantunnon kanssa voi tarkistella elämän valintoja ja oppia niistä. Sen seurauksena saa olla ”takinkääntäjä” ihan hyvillä mielin. Se vaatii rohkeutta.

Yksittäiset väärät teot ovat vain pieni osa elämää. Syyllisyytemme Jumalan edessä on laajempi kysymys. Jumalanpalveluksen aluksi tunnustamme syntimme, rikkomukset Jumalaa kohtaan. Siinä voi mielessään yrittää listata niitä, mutta miten sanoittaa ne kaikki? Ei taida onnistua. Emme edes tiedä kaikkea sitä väärää mitä olemme tehneet Jumalaa vastaan. Ei ehkä ole syyllinen olo, kun ei tunnista nimettyä rikettä. Miten katua sellaista?

Tuntemuksista huolimatta olemme syyllisiä jo ihan perisyntien seurauksena. Elämme kaukana Jumalan yhteydestä, Hänen tahtoa rikkoen, luottaen itseemme. Yritämme parhaamme, mutta se ei riitä. Sielumme tietää kyllä nämä rikkomuksemme. Sen voi tunnistaa pysähtymällä kuulemaan Jumalan ääntä. Ihminen tekee virheitä ja on vajaa mutta vain Jumala päästää syyllisyydestä. Hän ei siedä syntiä mutta katuva saa onneksi armaa. Sitä Jumala juuri haluaakin: että tulemme Hänen luokseen syyllisinä mutta elämme armahdettuna. Tähän tarvitsemme Jeesusta, syntien sovittajaa.

Eilinen tuhkakeskiviikko aloitti paaston ajan. Tunnustamme, että meidän syntien ovat syynä siihen, että Kristus kärsi ja kuoli. ” Herra armahda meitä. Anna anteeksi rikkomuksemme, poista syyllisyytemme, täytä meidät rauhallasi.”

Ritva Eronen, Ylitornion srk:n diakoni